

# Beware the Second Temptation

By Elder Scott D. Whiting  
*Of the Seventy*

## Saugokitės antrosios pagundos

Vyresnysis Skotas D. Vaitingas  
*Iš Septyniadešimties*

April 2025 general conference

*Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them.*

A couple of years ago, when I turned 12, I was invited to attend my first Aaronic Priesthood quorum overnight camp. This was a long-awaited invitation, as my father was a quorum leader and often went camping with the boys in the ward, while I was left at home.

When the day came, I was excited. And I must admit that I desperately wanted to fit in with the older boys. I was determined to prove myself. In that effort it wasn't long before I was tested to see if I would play along and be part of the group.

My assigned task was to get my father's car keys so a prank could be pulled on the leaders. I don't remember exactly what I said to convince my dad, but I soon ran to the group of boys with keys in hand, proud of my accomplishment.

Then came the next assignment. I was to unlock the car door and wedge a stick between the driver's seat-back and the car horn. And I was to lock the door so the horn would blare into the evening without any way for the leaders to access the car to remove the crude device.

Now, this is where the story turns painfully embarrassing for me. Once I secured the stick in place, I locked the door and ran as fast as I could to hide in a nearby patch of bushes. As I crouched down to the ground, I felt a searing pain. In the darkness and in my haste, I had sat upon a prickly pear cactus.

My screams of pain were drowned out by the

*Nesislėpkite nuo tų, kurie jus mylės ir palaikys; verčiau bėkite pas juos.*

Vos prieš porą metų, kai man sukako 12, buvau pakviestas dalyvauti savo pirmojoje Aarono kunigijos kvorumo stovykloje su nakvyne. Tai buvo ilgai lauktas kvietimas, nes mano tėvas buvo kvorumo vadovas ir dažnai vykdavo stovyklauti su apylinkės berniukais, o aš likdavau namuose.

Atėjus tai dienai, labai džiaugiausi. Turiu prisipažinti, kad labai norėjau pritapti prie vyresnių berniukų. Buvau pasiryžęs parodyti geriausią savo pusę. Tai darydamas netrukus buvau išbandytas, ar bendradarbiausiu ir būsiu grupės dalimi.

Man skirta užduotis buvo gauti tėvo automobilio raktelius, kad būtų galima iškrėsti pokštą vadovams. Tiksliai nepamenu, ką sakiau, kad įtikinčiau tėtį, bet netrukus pribėgau prie berniukų grupelės su raktais rankose ir didžiavausi savo pasiekimu.

Tada buvo duota kita užduotis. Turėjau atrakinti automobilio dureles ir įsprausti pagalį tarp vairuotojo sėdynės atlošo ir automobilio garso signalo. Paskui turėjau užrakinti dureles, kad garsinis signalas pypsėtų vakaro tyloje ir vadovams būtų neįmanoma patekti į automobilį ir tą neįmantrų įtaisą pašalinti.

Štai čia ši istorija man pasidaro skausmingai gėdinga. Vos įspraudęs tą pagalį, užrakinau dureles ir kaip įmanydamas greičiau nubėgau slėptis į netoliese esančius krūmus. Pritūpęs ant žemės, pajutau deginantį skausmą. Tamsoje skubėdamas atsisėdau ant opuncijos, dygliuoto kaktuso.

Mano skausmo riksmus užgožė pypsintis

blaring horn, and I had no recourse other than gingerly hobbling back to the car, confessing my “sins,” and seeking rudimentary and embarrassing medical attention.

The remainder of that night, I lay on my stomach in a tent while my father, using pliers, removed the cactus spines from my ... well, let me just say that I did not sit comfortably for several days afterward.

I have reflected on that experience many times. I can now laugh at the folly of my youth, even as some underlying principles have become clear to me.

Many patterns in human behavior seem to be common in the natural man—the desire to fit in, the desire to prove oneself, the fear of missing out, and the compelling need to hide so we avoid consequences. It is this final behavior I will focus on today—hiding after we do something that we should not.

Now, I am not equating my childish prank with grievous sin, but we can draw some parallels that may prove useful as we are tested in our mortal sojourn.

In the Garden of Eden, Adam and Eve had an idyllic circumstance—an abundance of food, the incomparable beauty of the garden—not only a garden of beauty but a garden with neither weeds nor prickly pears.

However, we also know that garden life limited their needed progression. The garden was not a final destination but a test, the first of many that would prove, prepare, and allow them to progress to their final destination of returning to the presence of the Father and the Son.

You will remember that there was opposition in the garden. Lucifer was allowed to try Adam and Eve. He first tempted Adam to partake of the fruit of the tree of knowledge of good and evil. Remembering the commandment not to partake thereof, Adam resisted. Then came blessed Eve, who chose to partake of the fruit, convincing Adam to do likewise.

Later, Adam and Eve declared that this decision was necessary to fulfill Heavenly Father's plan. But by partaking of the fruit, they had transgressed the law—a law given them directly from the Father. The resulting and crushing understanding of good and evil must have left them in anguish when they heard the voice of the Father announcing His return to the garden. They realized they were naked, for they were

signalas, ir aš neturėjau kitos išeities, kaip tik atsargiai klėbikščiuoti atgal prie mašinos, išpažinti savo nuodėmes ir prašyti pirmosios, gėdingos medicininės pagalbos.

Kitą vakaro dalį aš gulėjau ant pilvo palapinėje, o tėvas replėmis šalino kaktuso spyglius man iš... na, tiesiog pasakysiu, kad paskui kelias dienas negalėjau patogiai sėdėti.

Daug kartų mąščiau apie šią patirtį. Dabar galiu juoktis iš savo jaunystės kvailysčių, net kai man paaiškėjo kai kurie esminiai principai.

Atrodo, daug žmonių elgesio modelių yra būdingi prigimtiniam žmogui: noras pritapti, troškimas parodyti geriausią savo pusę, baimė praleisti ką nors svarbaus ir primygtinis poreikis slėptis, kad išvengtume pasekmių. Šiandien dėmesį sutelksiu į šį paskutinį elgesio būdą – slėpimąsi padarius tai, ko nederėtų.

Visgi savo vaikiškos išdaigos neprilyginu sunkiai nuodėmei, tačiau galime nubrėžti kelias paraleles, kurios galėtų praversti, kai būsime išbandomi savo mirtingojo gyvenimo kelionėje.

Edeno sode Adomo ir Ievos gyvenimo aplinkybės buvo idiliškos: maisto gausa, neprilygstamas sodo grožis – ir tai buvo ne tik gražus sodas, bet ir sodas be piktžolių ir dygliuotų kaktusų.

Tačiau taip pat žinome, kad gyvenimas sode riboja jiems reikalingą pažangą. Sodas buvo ne galutinis tikslas, o patikrinimas, pirmasis iš daugelio, kurie išbandys, paruoš ir leis jiems judėti į galutinį tikslą – grįžti į Tėvo ir Sūnaus akivaizdą.

Pamenate, kad sode buvo priešprieša. Liuciferiui buvo leista išmėginti Adomą ir Ievą. Pirmiausia jis gundė valgyti gėrio ir blogio pažinimo medžio vaisiaus Adomą. Prisiminęs įsakymą jo nevalgyti, Adomas atsispyrė. Tada atėjo palaiminta Ieva, kuri pasirinko valgyti vaisiaus ir įtikino Adomą padaryti tą patį.

Vėliau Adomas ir Ieva pareiškė, kad šis sprendimas buvo būtinas Dangiškojo Tėvo planui įvykdyti. Bet, valgydami vaisiaus, jie pažeidė įstatymą – Tėvo jiems tiesiogiai duotą įstatymą. Dėl to atsiradęs triuškinantis gėrio ir blogio supratimas tikriausiai sukėlė jiems sielvartą, išgirdus Tėvo balsą, skelbiantį apie sugrįžimą į sodą. Jie suvokė, kad yra nuogi, nes iš tiesų buvo be drabužių ir gyveno nekaltumo būsenoje. Bet galbūt

indeed without clothing, having lived in a state of innocence. But perhaps more painful than their being without clothing in that moment, they were now exposed for their transgression. They were defenseless and vulnerable. They were naked in every sense of the word.

Ever the opportunist, Lucifer, knowing their exposed and weakened state, tempted them yet again—this time to hide from God.

This temptation—I will call it the “second temptation”—is the temptation that may bring the greatest consequence if we succumb. Surely, to avoid all first temptations to break God’s law is optimal, but we know that all will succumb to a variety of first temptations here on earth. As we progress in our maturity and understanding, we hope that our strength to avoid first temptations will continually improve as we strive to become more like our Savior, Jesus Christ.

Some might attempt to hide from God because they don’t want to be discovered or exposed, and they feel shame or guilt. However, numerous scriptures teach us that hiding from God is impossible. I’ll share just a few.

The Lord teaches Jeremiah through the following questions: “Can any hide himself in secret places that I shall not see him? saith the Lord. Do not I fill heaven and earth?”

And Job is taught:

“For his eyes are upon the ways of man, and he seeth all his goings.

“There is no darkness, nor shadow of death, where the workers of iniquity may hide themselves.”

The psalmist David most poetically exclaims:

“O Lord, thou hast searched me, and known me.

“Thou knowest my downsitting and mine uprising, thou understandest my thought afar off. ...

“For there is not a word in my tongue, but, lo, O Lord, thou knowest it altogether. ...

“Whither shall I go from thy spirit? or whither shall I flee from thy presence?

“If I ascend up into heaven, thou art there: if I make my bed in hell, behold, thou art there.”

## New Converts

For those who have recently joined The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, the second temptation may seem particularly chal-

skaudžiau nei tai, kad tą akimirką jie yra be rūbų, buvo tai, kad dabar atskleistas jų prasižengimas. Jie buvo bejėgiai ir pažeidžiami. Jie buvo nuogi visomis šio žodžio prasmėmis.

Nuolatinis oportunistas Liuciferis, žinodamas jų pažeidžiamumą ir silpnumą, vėl juos gundė – šį kartą slėptis nuo Dievo.

Ši pagunda – pavadinsiu ją antrąja pagunda – yra pagunda, kuri, jeigu jai pasiduosime, gali atnešti blogiausias pasekmes. Žinoma, kad būtų geriausia vengti visų pirmųjų pagundų laužyti Dievo įstatymą, tačiau žinome, kad čia, žemėje, visi pasiduosime įvairioms pirmosioms pagundoms. Tikimės, kad, mums vis labiau bręstant ir tampant supratingesniems, mūsų stiprybė išvengti pirmųjų pagundų nuolat didės, kai stengsimės tapti panašesni į Gelbėtoją, Jėzų Kristų.

Kai kurie bando slėptis nuo Dievo, nes nenori būti atpažinti ar demaskuoti ir jaučia gėdą ar kaltę. Tačiau daugybėje Raštų vietų mokoma, kad pasislėpti nuo Dievo neįmanoma. Perskaitysiu tik kelias jų.

Viešpats moko Jeremiją tokiais klausimais: „Argi gali kas taip pasislėpti, kad Aš jo nematyčiau? – sako Viešpats. – Argi Aš nepripildau dangaus ir žemės?“

O Jobas mokomas taip:

„Jis stebi žmogaus kelius ir mato visus jo žingsnius.

Jam nėra sutemų nei tamsos, kurioje piktadarai galėtų pasislėpti.“

Psalmininkas Dovydas sušunka poetiškiau-siai:

„Viešpatie, Tu ištyrei mane ir pažįsti.

Tu žinai, kada keliuosi ir kada atsisėdu, Tu supranti mano mintis. [...]

Dar mano liežuvis nepratarė žodžio, Tu, Viešpatie, jau viską žinai. [...]

Kur nuo Tavo dvasios aš pasislėpsiu, kur nuo Tavo veido pabėgsiu?

Jei užkopčiau į dangų, Tu ten. Jei nusileisčiau į pragarą, Tu ten.“

## Nauji atsivertusieji

Neseniai prisijungusiems prie Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios antroji pagunda gali atrodyti ypač stipri. Per krikštą

lenging. Through your baptism you have covenanted to take upon yourself the name of Jesus Christ, which for many includes a needed change of lifestyle. Changing one's lifestyle is not easy. Often it requires you to change habits and practices and even associations to progress toward your loving Heavenly Father.

The adversary knows that you may be vulnerable to his subtle attacks. He will make your past life, which left you unsatisfied in so many ways, now seem unrealistically attractive. The accuser, as he is called in the book of Revelation, will tempt you with thoughts that sound like this: "You aren't strong enough to change your life; you can't do this; you don't belong with these people; they will never accept you; you are too weak."

If these thoughts seem to ring true to you who are newly planted on the covenant path, we plead with you not to heed the accuser's voice. We love you; you can do it; we accept you; and with the Savior, you will have strength to do all. At a time when you need our love and support the most, don't be deceived into thinking that we will reject you if you take a step back into your prior lifestyle. Through the matchless power of the Atonement of Jesus Christ, you can be made whole again. But if you hide from Him and distance yourself from your newfound faith community, you distance yourself from the very source that can and will give you the strength to overcome.

A dear friend of mine, a recent convert, shared how difficult it is to sustain faith in isolation. There is great strength in becoming and remaining part of a supportive community—all stumbling yet progressing while blessed by the love of Jesus Christ.

President Russell M. Nelson has taught that "overcoming the world is not an event that happens in a day or two. It happens over a lifetime as we repeatedly embrace the doctrine of Christ. We cultivate faith in Jesus Christ by repenting daily and keeping covenants that endow us with power. We stay on the covenant path and are blessed with spiritual strength, personal revelation, increasing faith, and the ministering of angels."

If you incur a physical injury, your condition will deteriorate and may become life-threatening if you don't seek proper medical attention. That is true for spiritual wounds as well. Only, untreated spiritual wounds may threaten your

sudarėte sandorą priimti Jėzaus Kristaus vardą, o tai daugeliui reiškia reikalingą gyvenimo būdo pasikeitimą. Pakeisti gyvenimo būdą nėra lengva. Dažnai tam, kad intumėte artėti prie mylinčio Dangiškojo Tėvo, turite keisti įpročius, užsiėmus ir net draugus.

Priešininkas žino, kad jūs galite būti pažeidžiami jo subtilių išpuolių. Jis padarys taip, kad jūsų ankstesnis gyvenimas, kuris paliko jus nepatenkintus daugeliu būdų, dabar atrodytų nerealiai patrauklus. Kaltintojas, kaip jis vadina, mas Apreiškimo knygoje, gundys jus mintimis, kurios skambės taip: „Nesi pakankamai stiprus, kad pakeistum savo gyvenimą; negali to padaryti; tau ne vieta su šiais žmonėmis; jie niekada tavęs nepriims; tu per silpnas.“

Jei šios mintys atrodo taikytinos jums, naujai žengiantiems sandoros keliu, meldžiame, kad nepaisytumėte kaltintojo balso. Mylime jus; jūs galite tai padaryti; mes jus priimame; o su Gelbėtoju turėsite jėgų padaryti viską. Tuo metu, kai jums labiausiai reikia mūsų meilės ir palaikymo, neapsigaukite manydami, kad mes jus atstumsime, jei žengsite žingsnį atgal link ankstesnio gyvenimo būdo. Per neprilygstamą Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galią galite vėl tapti sveiki. Bet, jei slepiatės nuo Jo ir atsiribojate nuo naujai atrastos tikėjimo bendruomenės, tolstate nuo to šaltinio, kuris gali suteikti ir suteiks jums stiprybės nugalėti.

Vienas mano brangus neseniai atsivertęs draugas papasakojo, kaip sunku išlaikyti tikėjimą būnant atskirai. Daug stiprybės suteikia tapimas ir išlikimas dalimi palaikančios bendruomenės, kurioje visi suklumpa, bet visgi žengia pirmyn laiminami Jėzaus Kristaus meilės.

Prezidentas Raselas M. Nelsonas mokė, kad „pasaulio nugalėjimas nėra įvykis, kuris įvyksta per dieną ar dvi. Tai vyksta visą gyvenimą, kai nuolat priimame Kristaus doktriną. Tikėjimą Jėzumi Kristumi ugdome kasdien atgailaudami ir vykdydami sandoras – tai teikia mums galios. Mes liekame sandoros kelyje ir esame laiminami dvasine stiprybe, asmeniniu apreiškimu, augančiu tikėjimu ir angelų tarnyste.“

Patyrus fizinę traumą, jūsų būklė blogėja ir gali kilti pavojus gyvybei, jei neieškote tinkamos medicininės pagalbos. Tai taikytina ir atsiradus dvasinėms žaizdoms. Tik negydomos dvasinės žaizdos gali kelti grėsmę jūsų amžinajam išgel-

eternal salvation. Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them. Good bishops, branch presidents, and leaders can help you access the healing power of the Atonement of Jesus Christ.

To those who may be in hiding, we implore you to come back. You need what the gospel and the Atonement of Jesus Christ offer, and we need what you offer. God knows your sins; you cannot hide from Him. Reconcile yourself before Him.

As His Saints, each of us must foster a culture of belonging in the Church that is loving, accepting, and encouraging of all who desire to progress along His path.

Beware this second temptation! Follow the counsel of prophets both ancient and modern and know that you cannot hide from a loving Father.

Instead, avail yourself of the miraculous healing power of the Atonement of Jesus Christ. This is the very purpose of our existence—to obtain a weakened and mortal body that is “subject to all manner of infirmities” and that will succumb to, sadly, many first temptations; to progress even when we fall to these temptations; and to seek divine help after doing so, that we might become more like our Savior and our Father in Heaven. It is His way. It is the only way. Of these truths I testify in the name of Jesus Christ, amen.

bėjimui. Nesislėpkite nuo tų, kurie jus mylės ir palaikys; verčiau bėkite pas juos. Geri vyskupai, skyrių prezidentai ir vadovai gali padėti jums pasinaudoti gydančia Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galia.

Tuos, kurie galbūt slapstosi, meldžiame sugrįžti. Jums reikia to, ką siūlo Jėzaus Kristaus evangelija ir Apmokėjimas, o mums – to, ką jūs galite nuveikti. Dievas žino jūsų nuodėmes; negalite nuo Jo pasislėpti. Susitarkite su Juo.

Kaip Jo šventieji, kiekvienas iš mūsų turime puoselėti priklausymo Bažnyčiai kultūrą mylėdami, priimdami ir drąsindami visus, trokštančius tobulėti Jo kelyje.

Saugokitės šios antrosios pagundos! Sekite senovės ir šių dienų pranašų patarimais ir žinokite, kad negalite pasislėpti nuo mylinčio Tėvo.

Geriau pasinaudokite stebuklinga gydančia Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galia. Būtent toks yra mūsų egzistavimo tikslas: gauti silpną ir mirtingą kūną, kuris būtų „pajungtas visokioms [...] silpnybėms“ ir kuris, deja, pasiduos daugybei pirmųjų pagundų; žengti į priekį net tada, kai pasiduodame šioms pagundoms; o tada ieškoti dieviškos pagalbos, kad taptume panašesni į mūsų Gelbėtoją ir mūsų Dangiškąjį Tėvą. Tai Jo kelias. Tai vienintelis kelias. Apie šias tiesas liudiju Jėzaus Kristaus vardu, amen.